

Blomstre som en rosengård

Melodi: J. P. E. Hartmann / Tekst: Grundtvig
Arr.: Bo Holten

1. „Blom - stre som en ro - sen - gård skal de ø - de van - ge, blom - stre i et
3. Skæ - res for den sor - te stær skal da øj - ne man - ge, dø - de ø - ren,
5. Æ - re med vor hø - je drot, med hans Ånd til - li - ge! Sam - men de gør

8

1. „Blom - stre som en ro - sen - gård skal de ø - de van - ge, blom - stre i et
3. Skæ - res for den sor - te stær skal da øj - ne man - ge, dø - de ø - ren,
5. Æ - re med vor hø - je drot, med hans Ånd til - li - ge! Sam - men de gør

B

6

gyl - den - år un - der fug - le - san - ge, mø - des skal i strå - le - dans
fjern og nær, hø - re fry - de - san - ge, som en hind da sprin - ger halt,
al - ting godt i vort Him - me - ri - ge; dø - ve, selv på grav - sens bred,

8

gyl - den - år un - der fug - le - san - ge, mø - des skal i strå - le - dans
fjern og nær, hø - re fry - de - san - ge, som en hind da sprin - ger halt,
al - ting godt i vort Him - me - ri - ge; dø - ve, selv på grav - sens bred,

11

Li - ba - nons og Kar - mels glans, Sa - rons yn - dig - he - der.
stam - mer, som for mål - løs gjaldt, løf - ter klart sin stem - me.“
ø - ren får at hø - re med, stum - mes læ - ber sjun - ge.

8

Li - ba - nons og Kar - mels glans, Sa - rons yn - dig - he - der.
stam - mer, som for mål - løs gjaldt, løf - ter klart sin stem - me.“
ø - ren får at hø - re med, stum - mes læ - ber sjun - ge.

4

17

2. Her - ren kom-mer, Gud med os, tro - en på ham bi - er, by - de skal han
 4. Så i Her-rens hel - lig - dom grant E - sa - jas spå' - de; ti - den randt, og
 6. Højt be - bu - de gyl - den - år gla - de nyt - års - san - ge: „Blom - stre som en

8

2. Her - ren kom-mer, Gud med os, — tro - en på ham bi - er,
 4. Så i Her-rens hel - lig - dom — grant E - sa - jas spå' - de;
 6. Højt be - bu - de gyl - den - år — gla - de nyt - års - san - ge:

22

fjen - den trods som sit folks be - fri - er; alt be - ta - les på ét bræt: —
 da - gen kom med Guds lys og nå - de, med den Guds og Da - vids søn, —
 ro - sen - gård skal de ø - de van - ge, mø - des skal i strå - le - dans —

8

by - de skal han fjen - den trods — som sit folks be - fri - er; alt be - ta - les —
 ti - den randt, og da - gen kom — med Guds lys og nå - de, med den Guds og —
 „Blom - stre som en ro - sen - gård — skal de ø - de van - ge, mø - des skal i —

27

fjen - den sker sin ful - de ret, fol - ket dob - belt nå - de.
 som gør end, i lys og løn, pa - ra - dis af ør - ke.
 Li - ba - nons og Kar - mels glans, Sa - rons yn - dig - he - der!“

8

fjen - den sker sin ful - de ret, fol - ket dob - belt nå - de.
 som gør end, i lys og løn, pa - ra - dis af ør - ke.
 Li - ba - nons og Kar - mels glans, Sa - rons yn - dig - he - der!“

på ét bræt: fjen - den sker sin ful - de ret, fol - ket dob - belt nå - de.
 Da - vids søn, som gør end, i lys og løn, pa - ra - dis af ør - ke.
 strå - le - dans Li - ba - nons og Kar - mels glans, Sa - rons yn - dig - he - der!“